

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0795 van 25 november 2014
in de zaak 2010/0425/SA/2/0383

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pascal MALLIEN
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 201
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, van 2 april 2010 waarbij, onder voorwaarden, aan het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van infrastructuurwerken aan de [REDACTED] ter hoogte van het winkelcentrum [REDACTED] in het kader van het 'Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen'.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED], en met als kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 20 september 2011 met nummer S/2011/0114 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Met het tussenarrest van 23 juli 2013 met nummer A/2013/0406 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen en de partijen uitgenodigd een aanvullende nota te bezorgen met betrekking tot het actueel belang van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen hebben tijdig een aanvullende nota ingediend. De verwerende partij heeft geen aanvullende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 februari 2014, waar de vordering tot vernietiging verder werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal MALLIEN die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Voor het volledig feitenrelaas verwijst de Raad naar het tussenarrest van 23 juli 2013 met nummer A/2013/0406.

Van belang voor de beslechting van onderhavig dossier zijn volgende gegevens.

1.

De verzoekende partijen zijn eigenaar van het perceel 'villa Breebos', gelegen schuin tegenover het winkelcentrum [REDACTED]. De aangevraagde infrastructuurwerken aan de [REDACTED] vinden plaats ter hoogte van dit winkelcentrum [REDACTED] met onder meer de aanleg van nieuwe voorsorteerstroken, middengeleider met veilige fiets- en voetgangersoversteek, fietspaden in rode beton, voetpaden in betonstraatstenen en de aanleg van een nieuwe bushaven.

Ter uitvoering van deze infrastructuurwerken diende een deel van de eigendom van de verzoekende partijen onteigend te worden, en dit ten behoeve van de nieuw aan te leggen bushaven.

Het onteigeningsbesluit van 2 mei 2007 werd op 7 juli 2010 door het Vredegerecht te Hoogstraten onwettig verklaard omdat ten onrechte de dringende noodzakelijkheid werd ingeroepen. Het beroep, ingesteld door het Vlaamse Gewest, wordt ingewilligd en bij vonnis van

de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout van 25 oktober 2010 wordt de vereiste hoogdringendheid aanvaard, wordt de onteigening op dat vlak regelmatig verklaard en wordt de zaak voor verdere afhandeling van de onteigeningsprocedure terug naar het Vredegerecht te Hoogstraten verzonden.

Het Vredegerecht van Hoogstraten stelt bij vonnis van 14 december 2010 vast dat de onteigening wettig is en begroot de provisionele onteigeningsvergoeding op 90% van het aangeboden bedrag voor de inname van het op het onteigeningsplan aangeduide deel van het perceel [REDACTED], eigendom van de verzoekende partijen, voor een oppervlakte van 9a 10ca. Het vonnis van 14 december 2010 is inmiddels in kracht van gewijsde getreden en in hun aanvullende nota bevestigen de verzoekende partijen dat geen procedure tot herziening werd opgestart.

2.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan Turnhout gelegen langs een hoofdverkeersweg, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, recreatiegebied en natuurgebied.

De percelen zijn eveneens deels gelegen binnen de grenzen van het op 27 juli 1977 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg '[REDACTED]', gewijzigd bij ministerieel besluit van 4 mei 2009. Volgens dit plan is de aanvraag deels bufferzone.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 31 augustus 2009 tot 30 september 2009, zijn twee bezwaarschriften ingediend, waarvan één door de verzoekende partijen. Zij stellen een alternatieve locatie voor de bushaven voor, aan de andere zijde van de [REDACTED], die minder hinder voor de omwonenden zou veroorzaken en een lagere onteigeningkost zou hebben. De bezwaren hebben ook betrekking op het verdwijnen van een aantal waardevolle bomen, de schending van de privacy en de mogelijke verkeerschaos.

Het advies van 1 september 2009 van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, is gunstig.

Het advies van 25 september 2009 van het Agentschap Natuur en Bos is gunstig op voorwaarde dat de fundering van het nieuwe fietspad ter hoogte van de te behouden hoogstammige bomen gedeeltelijk wordt vervangen door bomenzand of een ander doorwortelbaar substraat.

Het advies van 8 oktober 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] is voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Voorwerp van de aanvraag

De aanvraag betreft het uitvoeren van infrastructuurwerken aan de [REDACTED] ter hoogte van het winkelcentrum [REDACTED]. De werken omvatten de opbraak van bestaande verhardingen, afsluitingen, het dempen van bestaande grachten, het rooien van bestaande bomen, de aanleg van nieuwe wegen, fiets- en voetpaden, middeneilanden in figuratiebeton, riolering, bushavens, het profileren van nieuwe grachten en het planten van nieuwe hoogstambomen.

...

Evaluatie van de bezwaarschriften

- 1) *Het project is het resultaat van een uitvoerige studie die zowel vanuit een analyse van de ongevallen als vanuit verkeersplanologisch, verkeerstechnisch en ruimtelijk oogpunt benaderd werd, waarbij de verschillende mogelijke alternatieven wel overwogen werden. Bijkomend wordt thans via het gewijzigde BPA '[REDACTED]' de*

mogelijkheid gecreëerd om een extra uitrit te realiseren ten westen van het plangebied. Voorgesteld wordt om dit bezwaar te verwerpen.

- 2) Het Aankoopcomité voert thans de onderhandelingen met de betrokken eigenaars om de nodige grondverwervingen te realiseren. Ook de eigenaars van [REDACTED] zijn reeds benaderd door het Aankoopcomité om deze grondstrook in der minne aan te kopen. Het lijkt logisch dat eerst deze gronden worden verworven door de Vlaamse Overheid vooraleer de werken kunnen aanvangen. Voorgesteld wordt om dit bezwaar te weerhouden.
- 3) Het kappen van een aantal bomen en struiken zal ongetwijfeld visueel een zekere impact hebben op het eigendom van betrokkene waarbij de privacy van de bewoners enigszins wordt geschonden. Gezien de grootte van het parkdomein en de ruime afstand tussen de gewestweg en de woning van betrokkenen kan de aanplanting van een dicht en breed nieuw groenscherm de privacy van de bewoners herstellen. In principe zal het Agentschap voor Natuur en Bos in haar advies hierover meer details verstrekken. Bijgevolg kan dit bezwaarschrift slechts grondig geëvalueerd worden nadat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos is ingewonnen.
- 4) Zoals reeds in punt 1 aangehaald is het ontwerp het resultaat van een uitvoerige studie die zowel vanuit een analyse van de ongevallen als vanuit verkeersplanologisch, verkeerstechnisch en ruimtelijk oogpunt benaderd werd, waarbij de verschillende mogelijke alternatieven wel overwogen werden. Voorgesteld wordt om dit bezwaar te verwerpen.
- 5) De zijstraat [REDACTED] is op het ontwerpplan op een verkeerde locatie aangeduid en situeert zich +/- 360 m verder richting [REDACTED]. Deze kleine vergissing op het plan heeft totaal geen invloed op het ontwerp. Voorgesteld wordt om dit bezwaar te verwerpen.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zal deze bezwaren en opmerkingen verder evalueren en hierover een standpunt innemen.

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat het totale project erin bestaat dat de gewestweg [REDACTED] ter hoogte van het winkelcentrum [REDACTED] volledig wordt heringericht. Er worden middengeleiders geplaatst en nieuwe voorsorteerstroken aangelegd waarbij een conflictvrije regeling voor links afslaand verkeer (richting [REDACTED]) wordt nagestreefd;

De [REDACTED] wordt heraangelegd met een nieuwe KWS verharding, een middengeleider met veilige fiets- en voetgangersoversteek, fietspaden in rode beton, voetpaden in grijze betonstraatstenen, nieuwe geprofileerde grachten en nieuwe bushavens worden voorzien;

Overwegende dat de bestaande bushaltes worden vervangen door aparte bushavens;

Overwegende dat ter hoogte van de ingang van [REDACTED] een voetgangersoversteek aangelegd wordt met 3 m brede middenberm;

Overwegende dat langs de kant van het winkelcentrum het nieuwe fietspad aangelegd wordt achter de bomen;

Overwegende dat een aantal bomen en ander aanwezig groen binnen het projectgebied worden gerooid en vervangen door nieuwe aanplantingen;

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de werken gevraagd worden om de verkeersveiligheid rond het kruispunt [REDACTED] te verbeteren;

Overwegende dat dit punt voorkomt op de lijst van gevaarlijke punten van het jaarprogramma 2005 van TV3V en dat gezien de problematiek van de verkeersveiligheid op deze punten, die in het recente verleden aanleiding gegeven hebben tot verkeersslachtoffers, bij hoogdringendheid een herinrichting van dit gevaarlijke punt vereist is;

Overwegende dat het project het resultaat is van een uitvoerige studie die zowel vanuit een analyse van de ongevallen als vanuit verkeersplanologisch, verkeerstechnisch en ruimtelijk oogpunt benaderd werd, waarbij de verschillende mogelijke alternatieven wel overwogen werden, zoals blijkt uit de startnota die op 04 oktober 2005 op de commissievergadering gebracht is, evenals uit het verslag van deze vergadering; De gevraagde werken dragen bij tot een betere verkeersveiligheid voor alle weggebruikers op deze drukke gewestweg ter hoogte van het winkelcentrum [REDACTED].

...

Besluit:

Het openbaar onderzoek te sluiten en gunstig advies te verlenen voor het uitvoeren van infrastructuurwerken aan de [REDACTED] ter hoogte van het winkelcentrum [REDACTED] in het kader van 'Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen' op voorwaarde dat de werken slechts kunnen aangevangen worden nadat alle noodzakelijke grondverwervingen zijn gerealiseerd.

...

De verwerende partij beslist op 2 april 2010 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

EVALUATIE BEZWAREN

1. Bij elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning wordt een beoordeling gemaakt van de voorliggende ontwerpplannen. Elke aanvraag wordt afzonderlijk getoetst en bezwaren in het openbaar onderzoek opnieuw geëvalueerd. Indien de bezwaren niet gegrond werden geacht door de aanvrager hoeft deze laatste zijn ontwerpplan hiervoor niet aan te passen. Het is dan aan de vergunningverlenende instantie om een beoordeling te maken van het ontwerpplan en opnieuw de bezwaren te beoordelen op basis van het nieuwe plan.
2. Eventuele ruimtelijke ontwikkelingen in de onmiddellijke omgeving van de aanvraag behoren niet tot deze specifieke vraag tot vergunning. Zij kunnen dan ook in het kader van deze aanvraag niet worden beoordeeld. Indien nieuwe projecten op stapel zouden staan, zullen deze een andere bouwheer kennen en zullen door middel van een nieuwe procedure aangevraagd en beoordeeld worden.
3. Voor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning werd enkel het openbaar onderzoek ingevoerd als mogelijke toetsing naar de visie van omwonenden conform het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 en latere wijzigingen betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen. Er werd aan deze voorwaarde voldaan in het voorliggend project. Omwonenden hebben hun inspraakmoment ook kunnen benutten, zoals ook blijkt uit de ingediende bezwaarschriften.
4. De procedure voor de onteigening van gronden behoort niet tot de stedenbouwkundige regelgeving, het gaat om een aparte procedure, die in het kader van deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning niet kan worden behandeld.
5. Het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling voor een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning bepaalt welke documenten vereist zijn om een aanvraag tot vergunning te kunnen indienen. Het eigendomscertificaat maakt hier geen onderdeel van uit. Bijgevolg is het perfect mogelijk een stedenbouwkundige vergunning te verkrijgen op een perceel dat niet in eigendom is van de bouwheer. Op het moment dat de bouwheer met de werken wenst te starten moet hij ook eigenaar zijn van de werken of handelen in opdracht van de eigenaar, zo niet is de stedenbouwkundige vergunning niet uitvoerbaar.

6. De aanvraag werd ter advies voorgelegd aan het Agentschap Natuur en Bos omwille van de ligging grenzend aan het natuurgebied en omwille van het rooien van bomen. Door het Agentschap werd gunstig advies verleend onder voorwaarden, in het advies werd duidelijk gesteld dat:
- a. slechts een zeventigtal bomen verdwijnen waarvan slechts een beperkt aantal dikkere bomen (7) van meer dan 50 cm doorsnede.
 - b. buiten het rooien van de bomen worden bij de realisatie van het project geen echte natuurwaarden aangetast.
 - c. De [REDACTED] is inderdaad verkeerd aangeduid op het plan. Ondanks deze foute aanduiding is het mogelijk een volledige inschatting te maken van de geplande werken.
- Villa [REDACTED] ligt op voldoende afstand van de weg om inkijk in de woning te verhinderen. Het verdwijnen van de strook vooraan kan gecompenseerd worden door de aanplant van een nieuw groenscherm.

De herinrichting van het betreffende wegvak werd bestudeerd in een verkeerscommissie, er werd geconcludeerd dat het ontwerp meest wenselijk is vanuit verkeerskundig oogpunt. Het onteigeningsplan werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Minister van 2 mei 2007. Door de vergunningverlenende overheid kunnen enkel de ontwerpen worden bestudeerd/getoetst zoals aangevraagd. De keuze voor een scenario dient te gebeuren door de bouwheer vóór het indienen van de aanvraag. Een keuze voor een scenario kan niet worden gemaakt door een vergunningverlenende overheid.

...

BEOORDELING GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag voorziet in eerste instantie het verkeersveiliger maken van het wegvak door een scheiding van verkeer te realiseren. De impact op de bestaande ordening van het gebied is zeer beperkt. De huidige grachten worden vervangen door nieuwe open grachten. Een aantal bomen wordt gerooid en vervangen door een beperkt aantal inheemse bomen.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag stemt overeen met de principes van duurzame ruimtelijke ontwikkeling zoals werd bepaald in artikel 1.1.4 en in Hoofdstuk III, Afdeling 1. Art. 4.3.1. §2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009. Dit wil zeggen dat werd rekening gehouden met de aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht; de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

De voorwaarden opgelegd door het Agentschap voor Natuur en Bos en door het Centrum voor Toegankelijkheid van het Provinciebestuur dienen integraal te worden nageleefd.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Te vermelden is ook dat op 20 augustus 2010 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de “aanleg fietspaden langsheen [REDACTED]”.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 20 september 2011 met nummer S/2011/0114 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

De Raad heeft met het arrest van 20 september 2011 met nummer S/2011/0114 vastgesteld dat de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Zoals de Raad heeft vastgesteld in het tussenarrest van 23 juli 2013, dient het belang in hoofde van een derde benadeelde gedurende de gehele procedure te blijven bestaan. De beoogde vernietiging moet aan de verzoekende partijen tot aan de uitspraak een voordeel kunnen opleveren.

De raadsman van de verzoekende partijen bevestigt in de aanvullende nota dat de verzoekende partijen geen procedure tot herziening hebben ingesteld tegen het vonnis van het Vrederecht te Hoogstraten, waarbij de onteigening van een deel van de voortuin van de verzoekende partijen wettig werd verklaard en de provisionele vergoeding werd vastgesteld. De verzoekende partijen dienen bijgevolg als onteigend beschouwd te worden voor wat betreft dit gedeelte van hun voormalige voortuin.

De bestreden beslissing voorziet op deze locatie onder meer het rooien van een aantal bomen en de aanleg van een bushaven, hetgeen mogelijks kan leiden tot een schending van de privacy en geluidsoverlast in hoofde van de verzoekende partijen, zoals door de Raad reeds werd vastgesteld.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen, zelfs na een gedeeltelijke onteigening van hun voortuin, nog steeds belang hebben bij de vernietigingsprocedure. Als eigenaars en bewoners van [REDACTED] maken zij immers voldoende waarschijnlijk dat ze nog rechtstreekse of onrechtstreekse hinder kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van het materieel motiveringsbeginsel, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 4.3.1 VCRO, in combinatie met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat er geen verschil is tussen de eerste vergunningsaanvraag (die niet geleid heeft tot een beslissing) en de huidige. Volgens de verzoekende partijen zullen zij hinder ondervinden ingevolge de gekozen inplanting van de bushaven.

Zij wijzen er op dat zij in het kader van de eerste vergunningsaanvraag ook een bezwaarschrift hebben ingediend waarbij de aandacht werd gevestigd op de onzorgvuldige voorbereiding van het dossier en waarbij aangedrongen wordt op het opstellen van nieuwe plannen die rekening houden met een alternatieve locatie om het randbos van hun eigendom te vrijwaren, wat ook verkeerstechnisch beter zou zijn.

De verzoekende partijen stellen dat noch hun (tweede) bezwaarschrift van 29 september 2009, noch het bijgevoegd verslag van studiebureau [REDACTED] van 28 september 2009, bezorgd werd aan het Agentschap Natuur en Bos. Het Agentschap Natuur en Bos en de verwerende partij hebben het alternatief voorstel van de verzoekende partijen niet onderzocht en evenmin gemotiveerd waarom kwestieuze locatie – die het rooien van bomen impliceert – primeert op de naastliggende alternatieve locatie waar geen bomen staan.

De verzoekende partijen wijzen er verder op dat geen advies werd gevraagd aan ‘de bevoegde instanties’ inzake infrastructuurwerken en verkeersveiligheid, minstens niet omtrent de inplanting van de bushaven.

Tot slot is volgens de verzoekende partijen niet aangetoond dat de verkeersveiligheid, als onderdeel van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening - als opgegeven beweegreden voor de locatie - werkelijk gebaat is met de gekozen inplanting van de bushaven. Zij menen dat wat betreft het aspect verkeersveiligheid, het dossier door de bevoegde overheid niet zorgvuldig is voorbereid en men onvoldoende rekening heeft gehouden met de ingediende bezwaren.

2.

De verwerende partij antwoordt dat geen bepaling voorschrijft dat een bezwaarschrift moet voorgelegd worden aan een adviserende instantie.

De verwerende partij wijst erop dat alle bevoegde adviesinstanties werden geraadpleegd. De verwerende partij verwijst naar het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer en naar dit van de verkeerscommissie en dat daar besloten wordt dat dit ontwerp het meest wenselijk is vanuit verkeerskundig oogpunt.

De verwerende partij wijst er nog op dat zij geen rekening dient te houden met alternatieve tracés die door bezwaarindieners voorgesteld worden.

Volgens de verwerende partij werd het bezwaarschrift overigens grondig onderzocht en weerlegd.

3.

In hun wederantwoordnota wijzen de verzoekende partijen opnieuw op de inhoud van hun bezwaarschrift en op de onvolledige en onzorgvuldige voorbereiding van het dossier.

De verzoekende partijen voegen een aantal foto's toe om aan te tonen dat het kennelijk onredelijk is om te voorzien in een bushaven ter hoogte van hun voortuin. Zij menen ook dat de mogelijkheid om een nieuw groenscherm aan te planten, hun privacy onvoldoende vrijwaart en evenmin de bijzondere natuurfunctie van de bestaande bosrand.

Beoordeling door de Raad

1.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de feiten en van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de deputatie.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct en met de nodige zorgvuldigheid heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat zij, zowel ten tijde van de eerste vergunningsaanvraag (die niet geleid heeft tot een beslissing), als naar aanleiding van de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing, een bezwaarschrift hebben ingediend.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen kennis hebben genomen van het advies van het college van burgemeester en schepenen van 8 oktober 2009 waarin onder meer als volgt wordt geantwoord op het bezwaar van de verzoekende partijen:

“ ...

Het kappen van een aantal bomen en struiken zal ongetwijfeld visueel een zekere impact hebben op het eigendom van betrokkene waarbij de privacy van de bewoners enigszins wordt geschonden. Gezien de grootte van het parkdomein en de ruime afstand tussen de gewestweg en de woning van betrokkenen kan de aanplanting van een dicht en breed nieuw groenscherm de privacy van de bewoners herstellen. In principe zal het Agentschap voor Natuur en Bos in haar advies hierover meer details verstrekken. Bijgevolg kan dit bezwaarschrift slechts grondig geëvalueerd worden nadat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos is ingewonnen.

...”

Hoewel het college van burgemeester en schepenen dit klaarblijkelijk had vooropgesteld, stelt de Raad vast dat het Agentschap voor Natuur en Bos geen bijkomend advies heeft gegeven.

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 25 september 2009 luidt als volgt:

“ ...

De werken zijn volgens het gewestplan gedeeltelijk in natuurgebied gelegen. Bij de werken zouden een zeventigtal bomen sneuvelen, waarbij een beperkt aantal (7) dikkere bomen (meer dan 50 cm doorsnede), allemaal zomereiken. Buiten het rooien van de bomen worden bij de realisatie van het project geen echte natuurwaarden aangetast. Na uitvoering van de werken zal een beperkt aantal nieuwe (9) zomereiken aangeplant worden.

Het agentschap voor Natuur en Bos geeft gunstig advies over dit project onder volgende voorwaarden:

- *om wortelschade te voorkomen mag de fundering van het nieuwe fietspad ter hoogte van de te behouden hoogstammige bomen niet te ver onder de berm uitdeinen. Best wordt de fundering ter hoogte van de bomen gedeeltelijk vervangen door bomenzand of een ander doorwortelbaar substraat (cfr. ‘technisch vademecim bomen’ uitgegeven door ANB).*

...”

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, is een overheid er niet toe gehouden om de inhoud van de door haar geëvalueerde bezwaren terug te koppelen naar de adviserende instanties. Evenmin bestaat er een algemene verplichting in hoofde van de overheid om ter plaatse te komen.

3.

In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij het bezwaar van de verzoekende partijen onder meer als volgt weerlegd:

“ ...

8. *█ ligt op voldoende afstand van de weg om inkijk in de woning te verhinderen. Het verdwijnen van de strook vooraan kan gecompenseerd worden door de aanplant van een nieuw groenscherm.*
9. *De herinrichting van het betreffende wegvak werd bestudeerd in een verkeerscommissie, er werd geconcludeerd dat het ontwerp meest wenselijk is vanuit verkeerskundig oogpunt. Het onteigeningsplan werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Minister van 2 mei 2007. Door de vergunningverlenende overheid kunnen enkel de ontwerpen worden bestudeerd/getoetst zoals aangevraagd. De keuze voor een scenario dient te gebeuren door de bouwheer vóór het indienen van de aanvraag. Een keuze voor een scenario kan niet worden gemaakt door een vergunningverlenende overheid.*

...”

De verwerende partij motiveert verder bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening dat de aanvraag voorziet in het verkeersveiliger maken en dat de impact op de bestaande ordening van het gebied beperkt is. Met betrekking tot de te rooien bomen, merkt zij onder meer op dat deze worden vervangen door een beperkt aantal inheemse bomen.

De Raad is van oordeel dat de verwerende partij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en op een zorgvuldige manier te werk is gegaan. De verzoekende partijen dragen de bewijslast om het tegendeel aan te tonen. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de geciteerde weerleggingen van de ingeroepen bezwaren niet afdoende zouden zijn of onjuist. Daarenboven

blijkt dat de verzoekende partijen zich niet hebben voorzien tegen de onteigening van de door hen betitelde 'bosrand' en dat op heden deze onteigening reeds is uitgevoerd.

4.

Het recht van de verzoekende partijen om tijdens het openbaar onderzoek bezwaren en opmerkingen in te dienen brengt voor de vergunningverlenende overheid niet de verplichting mee op elk bezwaar of elk onderdeel van een bezwaar afzonderlijk en uitdrukkelijk te antwoorden. Het is voldoende dat de genomen beslissing duidelijk aangeeft op grond van welke elementen en argumenten de bezwaren niet kunnen worden bijgetreden.

De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen dat de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend, noch dat de motieven kennelijk onredelijk zijn of gesteund zou zijn op gegevens die feitelijk onjuist zouden zijn.

Het feit dat de verzoekende partijen het niet eens zijn met de beoordeling van de verwerende partij maakt op zich geen middel uit en is louter opportunistiekritiek. In zoverre de verzoekende partijen stellen dat de bushaven beter op een naastliggende locatie zou worden ingeplant waar geen bomen moeten worden geveld, merkt de Raad op dat het niet tot de taken van de verwerende partij, noch van de Raad, behoort om een alternatieve inrichting van de straat te gaan onderzoeken, noch om een alternatieve locatie van de aanvraag te gaan onderzoeken, ook al menen de verzoekende partijen dat deze alternatieve locatie voor hen minder hinder zou meebrengen.

Het afdoend karakter van de gegeven motivering wordt niet ontkracht door de gegeven opportunistiekritiek van de verzoekende partijen. Het door hen bijgebracht verslag van het studiebureau ■■■■■ kadert in hetzelfde opportunistiekader omtrent de waarde van het 'randbos', waarvoor zij momenteel reeds onteigend zijn en zij momenteel geen belang meer hebben dit middelonderdeel aan te voeren.

5.

De verzoekende partijen wijzen er in hun wederantwoordnota nog op dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ op 12 augustus 2010 een bijkomende stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor de 'aanleg fietspaden langsheen ■■■■■'.

De Raad ziet niet in hoe de latere stedenbouwkundige vergunning van 12 augustus 2010 voor een fietspad langsheen de ■■■■■, de wettigheid van de bestreden beslissing zou aantasten.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.2.19 §1, laatste alinea VCRO en artikel 4.3.1, §4 VCRO.

De verzoekende partijen wijzen erop dat ingevolge de bestreden beslissing bomen zullen worden gerooid. Volgens de verzoekende partijen betreft het hier duidelijk een bos in de zin van artikel 3, §1 Bosdecreet terwijl de bestreden beslissing geen compensatieplicht heeft opgelegd.

2.

De verwerende partij antwoordt dat uit geen enkel stuk blijkt dat het om een 'bos' zou gaan. Zij wijst erop dat zelfs het Agentschap voor Natuur en Bos, als gespecialiseerde instantie ter zake, niet heeft vastgesteld dat het om een bos gaat. Bijgevolg is er volgens de verwerende partij geen sprake van een ontbossing.

Verder stelt de verwerende partij dat uit artikel 4.3.1, §4 VCRO geen compensatieverplichting volgt.

3.

In hun wederantwoordnota verwijzen de verzoekende partijen naar de inhoud van hun bezwaarschrift en het bijgevoegd verslag van [REDACTED] zoals ingediend tijdens het openbaar onderzoek.

Volgens de verzoekende partijen heeft het Agentschap voor Natuur en Bos ten onrechte enkel rekening gehouden met een inneming van 3m ter hoogte van het perceel van de verzoekende partijen, terwijl de volledige bosrand zal verdwijnen.

Bijkomend merken de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota nog op dat bij de adviesverlening iets misgelopen zou zijn zodat het Agentschap voor Natuur en Bos enkel maar advies heeft verleend in het kader van de aanleg van het fietspad.

Beoordeling door de Raad

1.

In zoverre de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota aanvoeren dat het Agentschap voor Natuur en Bos geen advies heeft verleend in dit dossier, mist het middel feitelijke grondslag.

Uit stuk 4 van het administratief dossier blijkt immers dat het Agentschap op 25 september 2009 voorwaardelijk gunstig advies heeft verleend met betrekking tot de vergunningsaanvraag voor het 'uitvoeren van infrastructuurwerken aan de [REDACTED] ter hoogte van winkelcentrum [REDACTED]'. Uit de bewoordingen van het advies blijkt dat het Agentschap rekening heeft gehouden met het feit dat ingevolge deze aanvraag een zeventigtal bomen zullen sneuvelen.

Uit het door de verzoekende partijen zelf meegedeelde stedenbouwkundige vergunning van 20 augustus 2010 voor de aanleg van fietspaden langsheen de N131, blijkt immers dat het Agentschap voor Natuur en Bos in het kader van dat dossier op 27 juli 2010 ook gunstig advies heeft verleend.

2.

Het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 25 september 2009 wordt gemotiveerd als volgt:

“ ...

De aanvraag betreft de herinrichting van de [REDACTED] ter hoogte van het winkelcentrum [REDACTED]. De werken hebben als doel de verkeersveiligheid van deze zone te verbeteren.

De werken zijn volgens het gewestplan gedeeltelijk in natuurgebied gelegen. Bij de werken zouden een zeventigtal bomen sneuvelen, waarbij een beperkt aantal (7) dikkere bomen (meer dan 50 cm doorsnede), allemaal zomereiken. Buiten het rooien van de bomen worden bij de realisatie van het project geen echte natuurwaarden aangetast. Na

uitvoering van de werken zal een beperkt aantal nieuwe (9) zomereiken aangeplant worden.

Het Agentschap voor Natuur en Bos geeft gunstig advies over dit project onder volgende voorwaarden:

- *Om wortelschade te voorkomen mag de fundering van het nieuwe fietspad ter hoogte van de te behouden hoogstammige bomen niet te ver onder de berm uitdeinen. Best wordt de fundering ter hoogte van de bomen gedeeltelijk vervangen door bomenzand of een ander doorwortelbaar substraat (cfr. 'technisch vademecum bomen' uitgegeven door ANB).
..."*

3.

De verzoekende partijen voeren bij hun tweede middel de schending aan van artikel 4.2.19, §1 VCRO, doch uit hun uiteenzetting bij het middel blijkt dat zij doelen op de schending van artikel 4.2.19, §2 VCRO. Ook de verwerende partij heeft het middel in die zin begrepen.

Op grond van artikel 4.2.19, §2 VCRO (zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing) en artikel 90*bis* Bosdecreet dient de houder van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing, compensatie te geven voor deze ontbossing, met het oog op het behoud van een gelijkwaardig bosareaal.

Gelet op artikel 4 van het Bosdecreet van 13 juni 1990, is er sprake van ontbossing wanneer wordt vastgesteld dat er ter plaatse bos verdwijnt en aan de grond een andere bestemming of gebruik wordt gegeven. Artikel 3, §1 van het Bosdecreet definieert het begrip 'bos' als *'grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen'*.

4.

Ingevolge de bestreden beslissing worden een aantal bomen gerooid, onder meer in het onteigende gedeelte van de voortuin van de verzoekende partijen. In het aanvraagdossier wordt bevestigd dat *'enkele bomen aan de overzijde van het winkelcentrum (worden) gerooid en vervangen door gelijkaardige jonge bomen'*.

De verzoekende partijen maken evenwel op geen enkele manier aannemelijk dat het in casu zou gaan om een bos in de zin van artikel 3, §1 van het Bosdecreet. De verzoekende partijen tonen niet aan dat er bos verdwijnt, zodat geenszins wordt aangetoond dat er enige compensatieplicht in de zin van 4.2.19, §2 VCRO bestaat. Bovendien hebben de verzoekende partijen op heden geen belang meer bij dit middel nu zij voor dit deel van hun perceel onteigend zijn en zij deze onteigening (waarvoor zij vergoed zijn) niet in herziening hebben aangevochten.

5.

In zoverre de verzoekende partijen opnieuw verwijzen naar het door hen ingediende bezwaarschrift, merkt de Raad op – zoals ook werd vastgesteld bij de beoordeling van het eerste middel – dat de bestreden beslissing niet afdoende of onjuist werd gemotiveerd. De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen dat de verwerende partij ten tijde van de bestreden beslissing haar appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend, noch dat de motieven kennelijk onredelijk zijn.

Het middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550,00 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 november 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS